

РЕШЕНИЕ

№ 18734

гр. София, 02.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора
Стела Спасова, като разгледа дело номер **811** по описа за **2025** година
докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба на А. Т. М. с проц.представител адв. Д. против Решение №
4800/04.11.24г на СРС, НО, 115ти състав, по нахд № 3734/24г, с което е изменено НП № 11-01-
912/2023/06.02.24г на Директора на АДФИ.

В кас.жалба се твърди, че Решението е мат.незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и за
отмяна на НП. Твърди се, че: СРС има правомощия да преквалифицира изпълнителното деяние, а
не да променя санкционната норма; за едно и също нарушение лицето е наказано два пъти- за
нарушение по чл.112 ал.6 и ал.8 от ЗОП; касаторът не е субект на нарушение по чл.254 от ЗОП,
тъй като не е възложител, а е лице по чл.7 ал.1; не следва да се търси отговорност по чл.259 от
ЗОП - към датата на НП; претендира се приложението на чл.28 от ЗАНН. В съд.заседание адв. Д.
поддържа жалбата и претендира разноски за двете инстанции/за касационната- по реда на чл.38
от ЗАдв/.

Ответникът Директор на АДФИ се представлява в съд.заседание от юрк.Я., която оспорва
жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, претендира юрк.възнаграждение, оспорва като прекомерен
адв.хонорар на насрещната страна.В писмени бележки се сочи, че съгл. практиката на АССГ-
непосочването в НП на чл.259 от ЗОП не води до незаконосъобразност на НП и НП се
потвърждават от АССГ и без посочване на тази норма. НП е законосъобразно и следва да се

остави в сила. СРС има правомощие да преквалифицира изпъл.деяние, като за прецизност само е добавил в правната квалификация - чл.259 от ЗОП/това не е проц. или мат.нарушение на СРС/. Безспорно касаторът е лице по чл.7 ал.1 от ЗОП и съгл. чл. 259 от ЗОП/към датата на нарушението/- му се налага адм.наказание; нарушенията по ал.6 и ал.8 на чл.112 от ЗОП са различни, като за всяко от тях се налага отделно наказание съгл. чл. 18 от ЗАНН; нарушението е формално и не се изследва наличието на вредни последици; процесното нарушение не е първо на касатора- има влезли в сила решения на АССГ за потвърждаване на НП за идентични нарушения по други обществени поръчки; санкцията е в предвидения законов размер.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение К..състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения и за явна несправедливост на наложеното наказание-само ако има такива възражения/няма/.

Касационната инстанция не е съдебна инстанция, която непосредствено събира, проверява и анализира доказателствените материали. Затова тя не може да установява нови фактически положения, различни от включените в предмета на доказване факти и обстоятелства, приети за установени от въззивната инстанция. Касационният съд само контролира правилното приложение на материалния и процесуалния закон, поради което не може да подменя вътрешното убеждение на инстанциите по същество, на които е възложено да обсъждат резултатите от проведеното съдебно следствие.

К..състав намира решението на СРС за валидно и допустимо, но за мат.незаконсъобразно, по следните съображения:

1/ нарушението е извършено на 23.12.20г и е такова по чл.112 ал.6 от ЗОП/ред. ДВ бр. 23/20г;/ АУАН е съставен преди изтичане на 3годишния срок- на 10.08.23г/действаща е редакция на ЗОП съгл. ДВ бр.62/22г;/ НП е от 06.02.24г /ред. ДВ бр.11/24г;/ СРС се е произнесъл на 04.11.24г /действаща редакция ДВ бр.67/24г/.

2/ нарушението е такова по чл.112 ал.6 от ЗОП, като нарушение по ал.6 не е идентично на нарушение по ал.8 на чл.112 от ЗОП/ако са идентични, както твърди касаторът- няма причина да са законодателно разписани в две отделни норми/;

3/ нарушението се изразява в това, че касаторът е подписал договор на 23.12.20г със спечелилия участник, преди да изтече 14дневният срок от съобщаване на Решението от 14.12.20г за обявяване на класирането/били са изтекли само 9 дни вместо 14/, като е без правно значение дали има или няма постъпили жалби срещу Решението -в срока за оспорването му;

4/ безспорно към 23.12.20г касаторът е длъжностно лице по чл.7 ал.1 от ЗОП- съгл. заповед от 26.05.17г на Министъра, като съгл. чл. 259 от ЗОП му се налагат наказанията по чл.247-256 от ЗОП;

5/ за нарушение по чл.112 ал.6 се налага наказание по чл.256 ал.2 вр. ал.1 от ЗОП;

6/ АУАН и НП съдържат нарушената правна норма/чл.112 ал.6 от ЗОП/, както и санкционната норма/чл. 256 ал.2 вр. ал.1 от ЗОП/, както и изрично посочване, че нарушителят е лице по чл.7 ал.1 от ЗОП;

7/ НП не съдържа изрично посочване, че санкцията се налага на лицето по чл.7 ал.1 от ЗОП – именно във вр. чл. 259 от ЗОП;

8/ НП съдържа зад.реквизити по чл.57 ал.1 от ЗАНН/нарушена правна норма и санкционна правна норма/, като от съдържанието става ясно и защо за това лице се прилага тази санкционна норма/защото е лице по чл.7 ал.1 от ЗОП/;

9/ няма липсващи зад.реквизити на НП, които да водят до неговата незаконосъобразност, същото се отнася и до АУАН, с който се повдига обвинението и се очертава предмета на доказване / няма липсващи зад.реквизити по чл.42 ал.1 от ЗАНН, като не е нарушено по никакъв начин правото на защита на лицето/;

10/ практиката на АССГ е константна /както по дела относно НПта на същото лице, така и по дела относно по НПта на други лица/- непосочването на чл.259 от ЗОП като причина, поради която санкционната норма се налага по отношение на лицето по чл.7 ал.1 от ЗОП- не води до незаконосъобразност на НП;

11/ СРС не е съобразил практиката на АССГ /че се потвърждават НПтата при непосочен чл. 259 от ЗОП/, като вместо също да потвърди НП, е изменил същото- добавяйки в правната квалификация текста „във вр. чл. 259 от ЗОП/в редакция, в сила от 16.02.16г/“;

12/ добавеният от СРС текст не представлява изменение на квалификацията на нарушението/то е такова по чл.112 ал.6/, нито изменение на санкционната норма/тя е тази по чл. 254 ал.2 вр. ал.1 от ЗОП/, а представлява изрично посочване на причината за прилагане на санкционната норма - това не представлява преквалификация;

13/ СРС всъщност нищо не изменя с диспозитива си, като правните му изводи са в посока - за потвърждаване на НП, а диспозитива му- за изменение на НП/но нищо не се изменя/;

14/ Решението на СРС следва да се отмени като мат.незаконосъобразно/диспозитивът не отговаря на мотивите/, като вместо него се постанови Решение по същество /фактите са установени, не се налага връщане на делото за отстраняване на проц.нарушения и събиране на доказателства/ - за потвърждаване на НП като законосъобразно/каквито са и мотивите на СРС, споделени от настоящия К..състав/, като по този начин положението на касатора не се влошава.

При този изход на спора/неоснователна жалба/, на ответника се дължи юрк.възнаграждение в мин.размер от 80лв. по НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 143 от АПК.

Водим от горното и на осн. чл.221 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4800/04.11.24г на СРС, НО, 115ти състав, по нахд № 3734/24г

И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 11-01-912/2023/06.02.24г на Директора на АДФИ.

ОСЪЖДА А. Т. М. да заплати на Агенция за държавна финансова инспекция сумата от 80лв разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: